

साहित्य

पुस्तक नभएको घर र भूम्ल
नभएको कोठ समान हुँच।
- होरेर म्यान

शत्रुको पनि गुण ग्रहण गर,
गुल्को अवगुण त्यागिदेउ।
- बाणव्य

त्यक्तिवृत्

होनहार कवि/गायिका हरिदेवी कोइराला

■ मोहन दुबाल

क वयित्री तथा लोकगीत गायिकाका रूपमा ख्यातिप्राप्त हरिदेवी कोइराला गण्डकीमा मात्र नभई समाज नेपालभरकै लोकप्रिय गायिक हन्। यिनका गीतहरू कार्यप्रिय छन्। कविताहरू मानवीय संवेदनाले व्याप्त छन्। सर्वै क्षयासेट चक्कामा गीत सम्प्रेषण गराइसकेकी यिनका प्रकाशित काव्य-गीतको पुस्तकहरूमा कवितार्फ भेरो देशको ढाईभित्र दुखेजस्तो लाग्छ (२०४५), तरडग (२०५४), न धाम भन्नो न जून भन्नो (२०५३), साराङ्गीमा भूल्यो मन (२०५७), के छ हजुर हालचाल यता ? (२०५९), कसका जन्मी आए ? (२०५०) छन्। यसै गीते लोकगीततर्कको पुस्तकहरूमा आफैने गीत आफै भाका (२०५२), माझै रमाइलो (२०५३) प्रकाशित छन्। १०० भन्दा बढी भूजिक चिठ्ठियोमा पनि आफैलाई देशाहसकेकी यिनी पोखरालाई उदय भएकी लोकगायन क्षेत्रकी देशले नै स्मरण गर्नलायककी लोकगायिक हन्। दई छोरा र एक छोरीकी आमा बनेर, रामबहादुर कोइरालाका मन पर्न जीवनसमर्पित बनेर जीवनपथमा रामाउँदै हिँडीकी हरिदेवी कोइरालाले साहित्य र लोकगीतमा प्रवेश गर्ने प्रेरणा प्राकृतिक वातावार र सामाजिक परिवेशबाट प्राप्त होइकी हुन्।

वि.सं. २०५५ चैत्र १७ गते पोखरा उपमहानगरपालिका-५, वैदाम, कास्कीमा पिता स्व. योगेन्द्रबहादुर भट्टराई र माता जगतकमारी भट्टराईकी छोरी भएर जन्मेकी हरिदेवी वि.सं. २०२८ देखि साहित्य र लोकगीतमा प्रवेश गर्ने गीते रेकेंडरा लागेकी हरिदेवीको रेकर्ड भएको पहिलो गीत हो-

अस्थाभारि अस्तुको थारा
यो जीवनमा छैन केही सहारा
घर त वैदाम तल
रोपैरे बिल्ने भो यो दुखीको चाल।

पहिलो क्यासेट पाइन खबर, घर फैसली आउनुहोस भेरो हजुरबाट प्रचारमा आएकी लोकगीतिकी हिँडेवीको ५ सम्भन्दा बढी गीत रेडियोमा रेकर्ड भएसकेका छन्। नारायण गोपाल, तरादेवी, असुण लामा, रामकृष्ण ढाकाल, स्व. लोकबहादुर क्षेत्री, धर्मराज थारा, भएर जन्मेकी गायिकाको हारिदेवी कोइरालाका कविताहरू राष्ट्रवादी चेतने आत्मोहन हिँडीकी कानितकारी भावधारामा प्रवाहित छन्। नारीजगतका स्पन्दन र औसुको मध्यहरू कवितामा पोखरा सक्षम कवि हरिदेवी कवितामा नारीलाई यससी प्रिच्छिन्। हो, हामी भात पकाउने मान्छे पनि हो छाती भरी भरी माया र दयाको सागर

अथो मान्छे यिनका सबैभन्दा मन पर्न वृत्ति हुन भने जनस्थान पोखरा र फेवातालको सरोफेरो यिनलाई संत्यन्त मन पर्न थाउँ छो।

साहित्य-कान्द्धी देउरालीमा फूल सादने प्रीत हैन। दृद्यमा लालीगुराँस सयपती सुनाखरी-फुलै नपाई कोपिलैमा भर्ला भन्ने पीर फेरि।

लुकाए पूरको युक्तो जिन्दगीलाई आफैनो जिन्दगी नै दिएर समर्पित हुने यिनको संख्याको खोजिन्नुपरामा रुद्ध-रुद्धा फिङ्गाए इन्द्रेणी बन्नका लाग्न तल्लीन र संक्रिय छिन्। यिनको द्विष्टिमा साहित्यको उत्तमता र लोकसंस्कृतिरूप समर्पित रहने यिनको संख्याको खोजिन्नुपरामा रुद्ध-रुद्धा फिङ्गाए इन्द्रेणी बन्नका लाग्न तल्लीन र संक्रिय छिन्।

सुरितो कण्ठकी लोकगायिका तथा कवियिकी हारिदेवी कोइरालाले आफैनै नाममा पोखरामा हारिदेवी साहित्य सङ्गीत सम्मान कोषको स्थापना गरेर देशको लोकगायक, साहित्यकारहरूको दुःखमा केही न केही सहायोग पुर्याउँदै आएकी छन्। यिनी लेखनाथ साहित्य प्रतिष्ठान, अलि मिया लोक वाडमय प्रतिष्ठान, सप्तराजी सासंस्कृतिको प्रतिष्ठान, सझीगत प्रशिक्षण केन्द्र, संरक्षण कविता आन्दोलन, राष्ट्रिय बालप्रतिभा पुस्तकार समिति, हेमाना साहित्य प्रतिष्ठान, भानुभूत प्रतिष्ठान, गण्डकी साहित्य संगम आदिमा संरक्षक, अध्यक्ष, उपाध्यक्ष, सल्लाहकार र सदस्य रहेर आफैनो संक्रियता पनि देखाउँदै आएकी गायिका तथा लेखिका हुन्।

पोखराको सुन्दर प्राकृतिक भूमिमा अलि मियादी लोकगायनमा, लोकगीत सङ्कलनमा, साहित्यिक सिर्जना र संगठनमा हरिदेवी कोइरालाको नाम उच्चारण गर्न सकिछ। यिनको संक्रियता, सिर्जना र लोकगीत गायनमा यिनले पुर्याएको योगदानको कदरस्वरूप प्रशंसाप्राप्त, अभिनन्दनप्राप्त, प्रमाणप्राप्त, अधिकारी कवितामा गर्नुपर्न देखिन्नुपर्न भएको नारीलाई यससी प्रिच्छिन्। हो, हामी भात पकाउने मान्छे पनि हो छाती भरी भरी माया र दयाको सागर

गीती करिब २ सय सङ्घसंस्थाबाट यिनी समानित भइसकेकी छन्। सुरितो स्वरकी धनी व्यक्तित्व हरिदेवी कविता सिर्जनामा पनि आफैनो देश र जनमनप्राप्त बफादार छिन्। कविता र गीतमा समाजप्रतिको लायित्वबोधले यिनलाई ध्वन्याई द्वचत्वार्यादिएका छन्। यिनी कवितामा मानवीय मूर्ति खोजिन् र उज्यालोको खोजीमा खोदार दिन जहिरे पनि तत्पर हुँदै आएकी देविन्द्रियन्। देश राजनीतिक दृढूमा रहेका, शान्ति द्वारापको स्थितिमा शाङ्का' गर्दै कवितामा लेख्छन्-

गाडने दाढको साराङ्गीमा उन्मुक्तिको गीत हैन। कान्द्धा-कान्द्धी देउरालीमा फूल सादने प्रीत हैन। हृदयमा लालीगुराँस सयपती सुनाखरी-फुलै नपाई कोपिलैमा भर्ला भन्ने पीर फेरि।

उज्यालोको खोजीमा लागेर गीत र कवितामार्फत सन्देश दिवै आएकी यिनी जीवन भनेको नै अर्काको सेवामा समर्पित गर्नुलाई समिक्छन्दन र सुगम साइरीटिक तथा साहित्यिक यात्रामा लागेर सिर्जना र साधनामा मन दिन पाँडा दद्दु दिग्दर्शन। न्यानो यामको र उज्यालो देखिने यामकै प्रतीक्षामा रहेकी यिनी कवितामा बोल्ख्यन्-

ल्याइदेउन उज्यालो धर्तीमा गगनको त्वय न्यानो यामले पीडाले पोलेको बस्तीमा शीतल पौखिदेऊ जूले। सुगाइदेउन सन्देश सबैलाई सरर हिमाली हावाले- खडेरी परेको मनलाई भिजाइदेऊ मेची र कालीले।

निरन्तर लोकगीत खोजिरहेके र गाइदेउके कारणपाले यिनी प्रसिद्ध लोकगायिका बनन सफल रहिन्। निरन्तर कविता पनि लेखिरहिन र प्रसारित हुँदै आएकी कारणले यिनी कविकै विचमा पनि देखा परिहरिन्। देशप्रतिको चोखी भावना र जनताप्रतिको उत्तराधिकारी बोद्धे हरिदेवीको आफैनो गायन र सिर्जनामार्फत जे-जति संक्रियता देखाइदेउन त्यही नै यिनको उत्कृष्ट द्विष्टिमा प्रियचय बन्न गएको देखिन्दा। हरिदेवी मलाई लाग्द-लोकगीतको उत्तरा युग हो। मलाई भन्न मन लाग्द- हारिदेवी कोइरालाको पोखराको अधिकारी भर्तालाई उत्तरे आएकी राष्ट्रको होनाहार लोकगायिका हुन्। याक्न जिनिन, त्यसैले हरिदेवी बिनिन र देखिन्दा।

पुस्तक चर्चा

उज्यालो छर्न आतुर कवि उप्रेती

■ शरद ब्रेल

भएकै कारणले र जीवन-उत्तरांग भरिएकैले अन्ध-प्रम्पराविरुद्ध लेखिएकैले सुन्दर र पढाँ-पढाँ खालका छन्। उनका काव्य-शैलीमा भीठासपन हुँका साथै लोभ लाग्दा कविताका लागि कोरिएका अश्वर-विम्बहरू हुँचन्। कवितामा जीवन हुन र कविता सबैले बुझ्ने खालको सरल हुन उप्रेतीका काव्यात्मक विशेषताहरू हुन्। यिनी कवितामा मात्र होइन नियात्रा, निबन्ध र उन्नासमा पाँन भाषा-शैली छर्न सफल छन्। त्यसैले यिनका कविताहरू अंग्रेजी, हिन्दी, तमिल, जापानी, कोरियाली, सर्वियाली, स्लोभोनियाली, काम्बोडियाली र संस्कृत द्वारा देखिन्दैछन्। यिनी देशप्रति चिन्ता व्यक्त गर्दै कवितामा लेख्छन्-

देशप्रति अब

राष्ट्रिय गीतमा मात्र बाँचेको छ। देशप्रति संचेत, जनमनप्रति जिम्मेवार, अन्धविश्वास र कृतीत प्रयोगमा देशप्रति भएको कारणले यिनी कविताहरू प्रगतिशील-दृष्टिव्यक्त भएका सुन्दर कविताहरू बनेका छन्। यिनी याम चालाउन देशप्रति अभियान देखिन्दैन्।

चाहन्दैन, यिनी सुखभै टिङ्ग नलीकन उभिहरन खोज्दै, यिनी गाउँ र देशकै सुन्दरताका लागि हिस्सी थाप्न गर्न्दै। यिनी श्रीमिक जनमा र परिश्रीमी जनावरमा प्राणम चढाउँदै। बाटामा भैटियका खच्चलाई च्याप्प समाते ढोगाई-र भन्यै-तिमी देवता हाँ यस हिमालमा म तिमीलाई प्राणम गर्दै।

श्रीमिकजनमा भक्तिभाव जनाउँदै यिनी 'समानता' कवितामा खच्चलाई र भरियाहरूले नै 'हिमाल'को सुन्दरता खोप्न सकेको हन् भनी जयगान गाउँदैन। 'आथा उज्यालो' ले भीष्म उपरेतीलाई सम्भावनायुक्त उज्यालाका कविका रूपमा

काठमाडौं। फेमकुमारी-डोरनाथ दुःखेल साहित्य प्रतिष्ठानले २०७४ सालको 'फेदोल उत्कृष्ट सिर्जना पुरस्कार' वरिष्ठ साथक तथा जनमन साहित्यिक समिक्षको प्रधानाधिकारी उत्तराधिकारी बोद्धे हरिदेवीको आफैनो गायन र सिर्जनामार्फत जे-जति संक्रियता देखाइदेउन त्यही नै यिनको उत्कृष्ट द्विष्टिमा प्रियचय बन्न गएको देखिन्दा। हरिदेवी मलाई लाग्द-लोकगीतको उत्तरा युग हो। मलाई भन्न मन लाग्द- हारिदेवी कोइरालाको पोखराको अधिकारी भर्तालाई उत्तरे आएकी राष्ट्रको होनाहार लोकगायिका हुन्। याक्न जिनिन, त्यसैले हरिदेवी बिनिन र देखिन्दा।

गरिने